II

(Muut kuin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2021/1340,

annettu 22 päivänä huhtikuuta 2021,

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä kriisinratkaisun lykkäämisvaltuuksien tunnustamista koskevien sopimusehtojen sisällön määrittämistä koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 15 päivänä toukokuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU ([1]) ja erityisesti sen 71 a artiklan 5 kohdan kolmannen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Direktiivillä 2014/59/EU, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2019/879 ([2]), otettiin käyttöön tiettyjä suojatoimia, joilla tehostetaan kolmannen maan lainsäädännön soveltamisalaan kuuluviin rahoitussopimuksiin liittyvän kriisinratkaisun tehokasta toteuttamista.

(2) Direktiivin 2014/59/EU 71 a artiklan 1 kohdan mukaan laitosten ja yhteisöjen on sisällytettävä solmimiinsa kolmannen maan lainsäädännön alaisiin rahoitussopimuksiin ehdot, joissa tunnustetaan kriisinratkaisuviranomaisten lykkäämisvaltuudet.

(3) Kriisinratkaisun tehostamiseksi direktiivin 2014/59/EU 68 artiklassa säädetään, että tiettyjä kriisinehkäisy- tai kriisinhallintatoimia ei pitäisi katsoa täytäntöönpanoon oikeuttaviksi tapahtumiksi tai maksukyvyttömyysmenettelyiksi. Lisäksi kyseisessä artiklassa säädetään, että pelkkä tällaisten toimien toteuttaminen ei saisi antaa asianomaisen sopimuksen vastapuolille oikeutta käyttää tiettyjä sopimukseen perustuvia oikeuksia. Sen vuoksi on tarpeen sisällyttää sopimusehtojen sisältöön se, että osapuolet hyväksyvät näiden vaatimusten sitovan niitä. Lisäksi kriisinratkaisuviranomaiset voivat direktiivin 2014/59/EU 33 a, 69, 70 ja 71 artiklan nojalla keskeyttää rajoitetuksi ajaksi sopimusperusteiset maksu- tai toimitusvelvoitteet, jotka johtuvat kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tai yhteisön kanssa tehdystä sopimuksesta tai tietyissä olosuhteissa ennen kriisinratkaisua tehdystä sopimuksesta, rajoittaa vakuusoikeuksien täytäntöönpanoa ja keskeyttää vastapuolten tietyt oikeudet, esimerkiksi oikeudet bruttomääräisten velvoitteiden sulkemiseen tai nettouttamiseen, tulevien maksujen nopeuttamiseen tai rahoitussopimusten purkamiseen muulla tavoin. Koska nämä kriisinratkaisuviranomaisten valtuudet eivät välttämättä ole tehokkaita, kun niitä sovelletaan kolmannen maan lainsäädännön alaisiin rahoitussopimuksiin, ne olisi nimenomaisesti tunnustettava rahoitussopimusten ehdoissa.

([1]) EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190.

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/879, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn osalta sekä direktiivin 98/26/EY muuttamisesta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 296).

(4) Jotta voidaan varmistaa kriisinratkaisun tehokkuus ja edistää jäsenvaltioiden soveltamien lähestymistapojen johdonmukaisuutta sekä varmistaa, että kriisinratkaisuviranomaiset, laitokset ja yhteisöt voivat ottaa huomioon jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmien erot tai tietystä sopimusmuodosta tai -rakenteesta johtuvat erot, on aiheellista säätää sopimusehtojen pakollisesta sisällöstä. Näiden sopimusehtojen sisällössä olisi otettava huomioon laitosten ja yhteisöjen erilaiset liiketoimintamallit. Koska kansainvälisten liiketoimien rahoitussopimukset eivät yleensä kuitenkaan vaihtele laitosten tai yhteisöjen liiketoimintamallin mukaan, ei ole tarpeen luoda erilaista sisältöä tunnustamista koskeville sopimuslausekkeille.

(5) Tämä asetus perustuu Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) komissiolle toimittamiin teknisten säätelystandardien luonnoksiin.

(6) EPV on järjestänyt avoimet julkiset kuulemiset teknisten sääntelystandardien luonnoksista, joihin tämä asetus perustuu, analysoinut teknisiin sääntelystandardeihin mahdollisesti liittyviä kustannuksia ja hyötyjä sekä pyytänyt neuvoja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010 ([3]) 37 artiklan mukaisesti perustetulta pankkialan osallisryhmältä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Sopimusehtojen sisältö

Direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun laitoksen tai yhteisön solmimassa kolmannen maan lainsäädännön alaisessa rahoitussopimuksessa oleviin tunnustamista koskeviin sopimusehtoihin on sisällyttävä seuraavat:

1. osapuolten antama tunnustus ja hyväksyntä sille, että sopimukseen voidaan soveltaa kriisinratkaisuviranomaisen valtuuksia keskeyttää tai rajoittaa tällaisesta sopimuksesta johtuvia oikeuksia ja velvoitteita direktiivin 2014/59/EU 33 a, 69, 70 ja 71 artiklan nojalla, sellaisina kuin ne ovat saatettuina osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja että sovelletaan kyseisen direktiivin 68 artiklassa, sellaisena kuin se on saatettuna osaksi kansallista lainsäädäntöä, säädettyjä edellytyksiä;

2. kuvaus direktiivin 2014/59/EU 33 a, 69, 70 ja 71 artiklassa, sellaisina kuin ne ovat saatettuina osaksi kansallista lainsäädäntöä, säädetyistä kriisinratkaisuviranomaisen valtuuksista tai viittaus niihin, sekä kuvaus direktiivin 2014/59/EU 68 artiklassa, sellaisena kuin se on saatettuna osaksi kansallista lainsäädäntöä, säädetyistä edellytyksistä tai viittaus niihin;

3. osapuolten antama tunnustus ja hyväksyntä sille, että:

   a) niitä sitoo seuraavien valtuuksien soveltamisen vaikutus:

      — maksu- tai toimitusvelvoitteen keskeyttäminen direktiivin 2014/59/EU 33 a artiklan mukaisesti, sellaisena kuin se on saatettuna osaksi kansallista lainsäädäntöä;

      — maksu- tai toimitusvelvoitteen keskeyttäminen direktiivin 2014/59/EU 69 artiklan mukaisesti, sellaisena kuin se on saatettuna osaksi kansallista lainsäädäntöä;

      — vakuusoikeuksien täytäntöönpanon rajoittaminen direktiivin 2014/59/EU 70 artiklan mukaisesti, sellaisena kuin se on saatettuna osaksi kansallista lainsäädäntöä;

      — sopimuksen purkamisoikeuden keskeyttäminen direktiivin 2014/59/EU 71 artiklan mukaisesti, sellaisena kuin se on saatettuna osaksi kansallista lainsäädäntöä;

   b) niitä sitovat direktiivin 2014/59/EU 68 artiklan, sellaisena kuin se on saatettuna osaksi kansallista lainsäädäntöä, säännökset;

4. osapuolten antama tunnustus ja hyväksyntä sille, että tunnustamista koskevat sopimusehdot ovat siinä kuvattujen seikkojen osalta tyhjentäviä ja sulkevat pois muut vastapuolten väliset sopimukset ja järjestelyt, jotka liittyvät asianomaisen sopimuksen asiasisältöön.

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

2 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä huhtikuuta 2021.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Ursula VON DER LEYEN